

Таким чином, організована злочинність потребує значної уваги з боку правоохоронних органів, оскільки ефективна боротьба з нею сприятиме зміцненню основ національної безпеки.

Список використаних джерел:

1. Бусол О. Ю. Організована злочинність як загроза національній безпеці України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/soc_gum/Nvknuvs/2011_1/busol.htm
2. Жаровська Г. П. Транснаціональна злочинність як реальна загроза національній безпеці України / Г. П. Жаровська // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. – Вип. 27. – Т. 3. – С. 33–37.
3. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3341-12>
4. Медведєв В. С. Організована злочинна діяльність як загроза національній безпеці України / В. С. Медведєв // науковий вісник Львівського університету внутрішніх справ. Серія психологічна. – 2012. – Вип. 2. – С. 109–117.
5. Федосов Е. В. Узагальнена класифікація організованих злочинних угруповань / Є. В. Федосов // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика): наук.-практ. журн. / засн. труд. кол. Міжвід. наук.-дослід. центру з пробл. боротьби з організ. злочинністю. – 2013. – № 1. – С. 93–102.

Муковоз І.В.

*полковник поліції, начальник Луцького міського відділу
УМВС України у Волинській області*

Малеончук Г.О.

*лаборант,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки*

КРИМІНАЛЬНА ЗЛОЧИННІСТЬ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ

Дедалі частіше одними із найбільш серйозних загроз особі, суспільству, державі та природному середовищу стають прояви злочинності.

Характер загроз від масштабної злочинності є цілком очевидним: якщо для її контролю і боротьби з найнебезпечнішими її проявами не вживати ефективних заходів, то вона може спричинити потужний дестабілізуючий вплив на суспільно-політичне життя, економічну і фінансову системи держави та в цілому на її розвиток. У суспільстві в широких масштабах відбувається криміналізація громадських і державних структур, деформація суспільної й індивідуальної свідомості. Розширення масштабів, прискорення динаміки її розвитку, зміна структури злочинності у бік підвищення питомої ваги особливо тяжких злочинів, що шкодять економічним інтересам держави і суспільства, представляють собою протиправне посягання на конституційний лад,

територіальну цілісність і суверенітет країни, збільшення масштабів насильницької злочинності – всі ці процеси створюють загрози національній безпеці держави [1, с. 86].

Вплив кримінальної злочинності на рівень національної безпеки держави підкреслює необхідність застосування антропоцентричного підходу в забезпеченні безпеки, адже людина як особистість є найбільш вразливим об'єктом злочинних посягань. Навіть ті злочинні посягання, які не спрямовуються безпосередньо проти життя, здоров'я, честі і гідності особи, тією чи іншою мірою завдають шкоди правам і свободам людини, спектр яких є невичерпним, або ж опосередковуються людським фактором. За відсутності реальних гарантій безпеки фізичних осіб усі інші гарантії економічної, соціальної й політичної безпеки держави та нації в цілому втрачають будь-який сенс [6, с. 397].

Злочини щодо національної безпеки поділяють відповідно до сфери їх дії. Зокрема, це злочини, що посягають на відносини з умов, що забезпечують охорону основ національної безпеки у політичній сфері. До них відносять: дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади; посягання на територіальну цілісність і недоторканість України; посягання на життя державного чи громадського діяча. Державна зрада і шпигунство відносяться до злочинів, що посягають на відносини з умов, що забезпечують охорону основ національної безпеки України у сфері державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості, обороноздатності, державної, економічної, науково-технічної та інформаційної безпеки України. Диверсія відноситься до виду злочинів, що посягають на відносини з умов, що забезпечують охорону основ національної безпеки в економічній, екологічній сферах та сфері обороноздатності [4, с. 84].

Висока суспільна небезпечність цих злочинів і є підставою для віднесення більшості з них до особливо тяжких або тяжких злочинів [4, с. 84].

Серед найбільш небезпечних за сукупністю наслідків: економічних, соціально-правових, соціально-психологічних та індивідуально-психологічних, є організована злочинність та корупція. Підвищена небезпека організованої злочинної діяльності для України пов'язана із недостатнім державним регулюванням соціально-економічних відносин (правовим, кадровим, матеріально-технічним та ін.), роздутістю та сваволею чиновницько-бюрократичного апарату, свідомою безгосподарністю. За таких умов суб'єкти організованої злочинної діяльності активно й небезуспішно намагаються створити власну кримінальну систему управління, одночасно зрощену із державними органами, громадсько-політичними організаціями [3, с. 36; 5, с. 109].

Для сучасної України корупція внаслідок надзвичайної її поширеності набула характеру реальної загрози національній безпеці, яка перешкоджає проведенню соціально-економічних перетворень, дискредитує публічні інститути в очах населення України. До корупційних злочинів відносять злочини, пов'язані із підкупом особи; кримінальні корупційні діяння за відсутності підкупу, зумовлені впливом неправомірної винагороди; корупційні

діяння, які є предметом корупційної угоди (наприклад, зловживання владою, службове підроблення) [2, с. 54–55].

Таким чином, кримінальна злочинність у різних її проявах становить загрозу національній безпеці держави, що потребує запровадження комплексу організаційно-правових заходів для протидії цьому явищу. Виявлення та подолання його соціальних передумов і наслідків мають стати пріоритетними завданнями внутрішньої політики України.

Список використаних джерел:

1. Білоусова О. О. Поняття і ознаки кримінальної безпеки країни / О. О. Білоусова // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 83–87.
2. Данильченко Ю. Б. Кримінально-правовий вимір протидії корупції: доцільність, ефективність, досконалість / Ю. Б. Данильченко // Право та інноваційне суспільство. – 2015. – № 1(4). – С. 54–58.
3. Жаровська Г. П. Транснаціональна злочинність як реальна загроза національній безпеці України / Г. П. Жаровська // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. – Вип. 27. – Т. 3. – С. 33–37.
4. Матвійчук В. К. Злочини проти основ національної безпеки: поняття та загальна характеристика / В. К. Матвійчук // Юридична наука. – 2013. – № 9. – С. 80–87.
5. Медведєв В. С. Організована злочинна діяльність як загроза національній безпеці України / В. С. Медведєв // науковий вісник Львівського університету внутрішніх справ. Серія психологічна. – 2012. – Вип. 2. – С. 109–117.
6. Прокоф'єва-Янчиленко Д. М. Кримінологічна безпека як інтегративна складова національної безпеки України / Д. М. Прокоф'єва-Янчиленко // Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: зб. наук. праць. – 2014. – Т. 14. – С. 395–401.

Сліпачук Л.О.

студент,

Національна академія Служби безпеки України

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ СТРАХОВОГО ФОНДУ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Україна інтенсивно проходить шлях інтеграції в світове співтовариство, і, в зв'язку з цим, все гостріше постає проблема встановлення єдиних вимог не тільки в економічній, але й у сфері інформаційних технологій, документаційного забезпечення управління та формування системи страхового фонду документації (СФД). Саме тому, в умовах глобалізації економічних відносин, гармонізація державних стандартів із міжнародними має стрімко набирати обертів. Україні важливо набувати світовий досвід уніфікації та стандартизації процесів управління документами, а також самих форм документів, особливо в процесі формування державної системи СФД. Адже впровадження в практику стандартів та поширення єдиних правил і процедур управління документами дозволяє не допустити хаосу в даній галузі.